

[Pia Kjærsgaard]

helbrede, hvilket også må gælde herinde, mener jeg, at fremskridtspartiets forslag burde få en bedre skæbne.

Vi ønsker ikke at lægge specielle grupper for had, men mener, at dette område er vigtigt, for her kan vi ikke lade tilfældighederne råde. Vi må sikre, at vores sundhedsvæsen fungerer, ellers er der jo ingen grund til at betale til det i dyre domme, og vi ønsker, at der i alle forhold sikres syge og svage den bedste hjælp, penge kan skaffe. Det er det, tinget skal sikre, men endnu en gang må vi konstatere, at det med tingets velsignelse fortsat skal være forbundet med visse forbehold og risici at ligge på hospital eller plejehjem. Man kan altså ikke føle sig tryk; det beklager vi meget i fremskridtspartiet, og vi beklager ligeledes, at man herinde ikke tager imod advarsler i denne sag.

Arbejdsministeren indledte med at sige, at det nemmeste ville være at henvise til tidligere bemærkninger, og det er der også andre ordførere der har gjort, men alligevel kommer man med de sædvanlige bemærkninger om, at problemet er stort, og at det bør løses, uden at anvise, hvordan man løser det. Den eneste måde, man i hvert fald ikke har lyst til at løse det på, er den måde, fremskridtspartiet anviser.

Når vi taler om civile domstole, er det simpelt hen, fordi tingene dér går hurtigere og bedre, og det er i virkeligheden det, vi sigter mod med dette lovforslag. Vi ønsker, at ingen skal lide under, at folk af den ene eller den anden mærkelige grund nedlægger arbejdet.

Det er sikkert rigtigt, som det siges, at der er mange grupper, der bliver ramt af dette forslag. Vi vil nemlig tage de grupper med, hvor menneskeliv eventuelt kan komme til at stå på spil, hvor, som vi så det i sommer, sundhedsmyndighederne måtte påtale, at der var så møgbeskidt på hospitalerne, at patienterne ikke kunne være tjent med at ligge der. Vi synes simpelt hen, det er for dårligt, at dette forslag endnu en gang har fået en negativ behandling af samtlige partier.

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal for den gode ordens skyld sige, at jeg ikke har hørt nogen ordfører fra noget parti tale om, at folk skulle føle sig utrygge og usikre ved at lade sig indlægge på hospi-

tal eller plejehjem. Det er noget, fru Pia Kjærsgaard foregøgler sig, og det har ingen steder hjemme at bruge den slags udtalelser her.

Pia Kjærsgaard (FP):

Har det slet ikke gjort indtryk på hr. Kaj Poulsen, da man i sommer i fjernsynet kunne se ældre mennesker, der sad og græd på en hospitalsgang og egentlig hellere ville hjem, fordi de ikke fik den pleje på hospitalet, som de havde behov for?

Ole Henriksen (SF):

Det kunne jo være, de græd, fordi der ikke var personale nok til at tage sig godt af dem, og måske også, fordi der var så beskidt, fordi man havde skåret ned på rengøringen osv., som der jo har været masser af tilfælde af i det forløbne år.

Men jeg forstår, fremskridtspartiet føler sig forfulgt, også når det gælder loven om fremmedarbejdere osv., og det kan jeg da godt forstå, men det skyldes, at man fremsætter forslag af den karakter, som er diskriminerende, ikke bare over for fremmedarbejdere med det ene forslag, men også her over for enkelte grupper i samfundet.

Det, der egentlig kalder mig herop, er fru Pia Kjærsgaards påstand om, at de civile domstole er meget hurtigere end arbejdsretten. Det passer ikke. Det arbejdsretlige system fungerer sådan, at man inden 24 timer skal holde et møde mellem organisationerne, hvis arbejdet er nedlagt. Man skal stilles for en dommer inden 24 timer, men det er da kun for at få afgjort spørgsmålet om, hvorvidt man skal fængsles eller ikke. Det er sådan set det eneste, der ligger i den regel. Jeg kender da masser af sager, der er blevet appelleret, og som det har taget år at få løst. Og hvis man skal ind under det civile system, må der vel også være appelmuligheder, så man kan føre sagen helt op til højesteret, og dermed får man en meget langvarig behandling. Det er ikke, fordi jeg her skal give et forsvar for arbejdsretten, men det tror jeg man er klar over.

Endelig vil jeg spørge, om dette forslag egentlig ikke også burde omhandle hjemmebønder i al almindelighed, som måske undlader at tage ud til de ældre til almindelig omsorg og pleje.